

31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2023
† ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ
ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ

«Ιωσήφ τοῦ μνήστορος, Δαυὶδ τοῦ προφητάνακτος καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου». Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Μελάνης ὁσίας τῆς Ρωμαίας (†449), Ζωτικοῦ ὄρφανοτρόφου (δ' αἱ.).

΄Ηχος πλ. α'. Έωθινὸν γ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ο ιερεύς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Άμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ογ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρδιν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τοὺς Ἄγγελους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Απὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Όριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὅναροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο

έξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἵλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εύρυχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εύφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλὼ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εύφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου, καὶ
οἱ ιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.**

Ότι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἴστωμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ', καὶ δ' Προσόμοια τῆς ἑορτῆς καὶ γ' τῶν θεοπατόρων ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἄχος πάντας

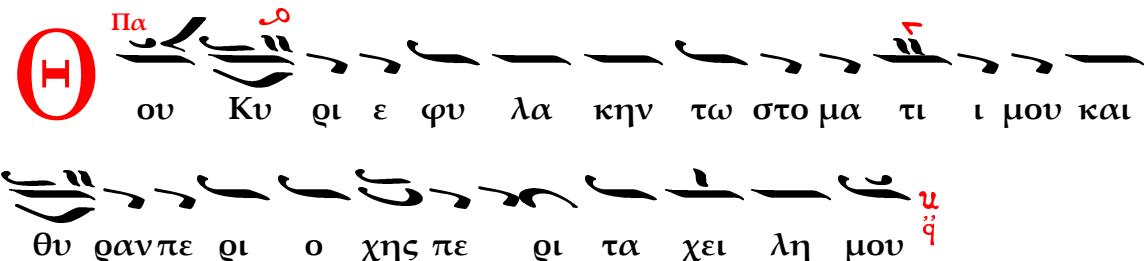
Kατευθὺν θητεῖν προσεύχεσθαι
ν φιλιε ε ε κε ε κρα α α ξα α προ ος σε
ει σα κου ου σο ο ον μου θε ει σα κου σο ο ον μου
Κυ ν φι λι ε ε κε ε ε κρα
ξα α προ ο ος σε ει σα α α α κου σο ον
μη προ ο ο σχες τη φω νη η η τη ης δε η η η
σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με
ε προ ο ος σε ε ει σα κου σο ον μου Κυ ν φι
Πα ε θε

Kατευθύνθητε προσεύχεσθαι
α τευ θην θη τω η προ ο ο ο σεν εν
χη η η μου ως θη μι α α μα α ε νω ω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ω ω ων χει ρω
ω ων μου ου θη σι ι α ε ε ε σπε ε φι ι νη

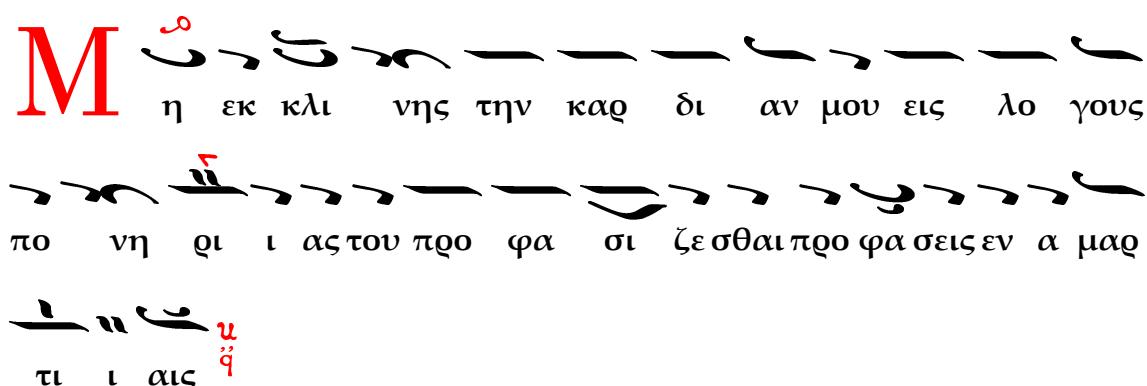

 η ρ Δι Πα Α
 ει σα κου σο ον μου Κυ ν οι ι ε

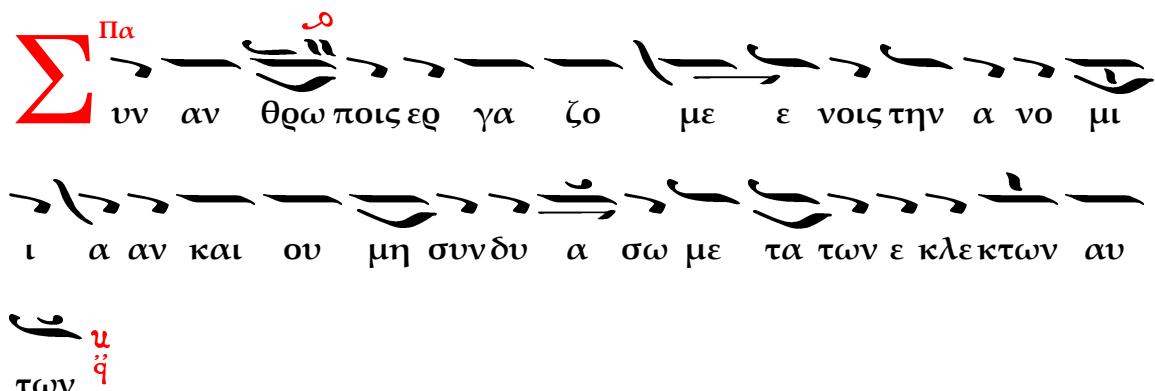
Ἡ Στιχολογία.

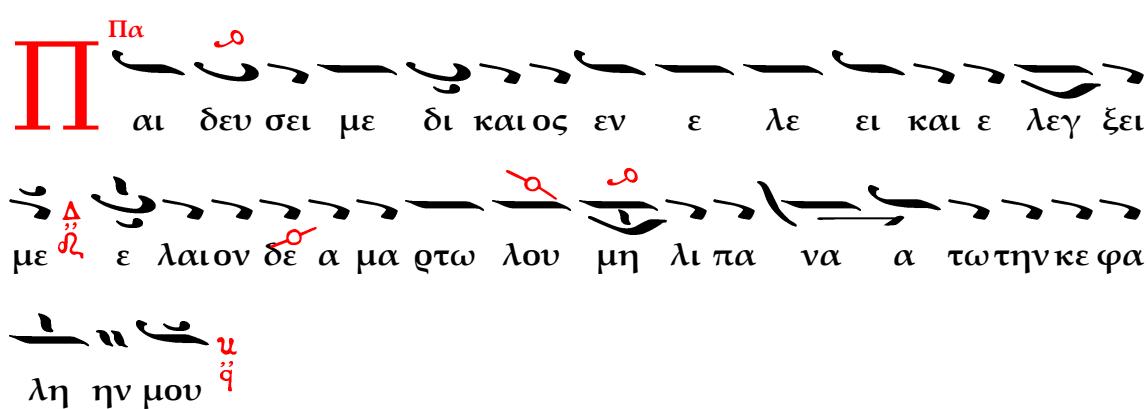
 Η Πα ου Κυ οι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
 θυ ραν πε οι ο χης πε οι τα χει λη μου

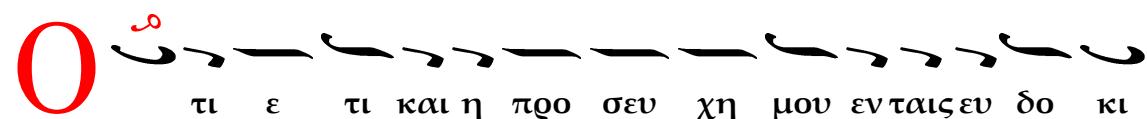
 Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
 πο νη οι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
 τι ι αις

 Σ Πα ιν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι
 ι α αν και ου μη συνδυ α σω με τα των ε κλεκτων αυ
 των

 Π Πα αι δευ σει με δι καιος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
 με ε λαιον δε α μα ρτω λου μη λι πα να α τω την κε φα
 λη ην μου

 Ο τι ε τι και η προ σεν χη μου εν ταις εν δο κι

αις αν των ^υ_ϙ κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
κοι ται αν των ^υ_ϙ

A κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν
θη σαν ^Δ_Ἄ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^Δ_Ἄ δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυτων παρατον Α α δην ^υ_ϙ

O τι προς σε Κυ ν ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλ
μοι οι μουν ^Δ_Ἄ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χη ην μου ^υ_ϙ

Φ ν λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη
σαν το ο μοι ^Δ_Ἄ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων
την α νο μι ι αν ^υ_ϙ

Π ^{Πα} ε σουν ται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι ^Δ_Ἄ κα τα μο νας ει μι ε γω ^Δ_Ἄ ε ως αν πα ρε ελ
θω ^υ_ϙ

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κραξα φω

υ
νη μουπδος Κυ υ ρι ον ε δε η η θην **υ**

E^{Πα} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
υ
μουτην θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω **υ**

E^{Πα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και συ
υ
εγ νωςτας τρι βουςμου **υ**

E^{Πα} ν ο δω ταν τη η ε πο ρευ ο ο μην ε
υ
κρυ ψαν πα γι δα μοι **υ**

K^{Δι} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον **Δ**
υ
και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε **υ**

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο
υ
εκ ζη τωντην ψυ χη ην μου **υ**

E^{Κε} κε κρα ξα πδος σε Κυ ρι ε ει ει πα **υ** συ ει
υ
η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζωντων **υ**

Π^{Κε} ρο ο σχε ξπδος την δε η σι ιν μου **υ** ο ο τι

ε τα πει νω θηνσφοδρα **υ**
υ

P^{Δι} σαιμε εκ των κα τα δι ω κοντων με **Δ**^{Πα} ο τι ε
 κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε **υ**
υ

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου **Δ**^{Πα} **χ**^π του ε ξο

μο λο γη σασθαιτω ο νο ο μα τι ι ι ι σου **π**
π

Δ^{Πα} ι α του τι μι ου σου Σταυ ρου ου χρι ι ι

στε **υ**
υ δι ι α α βο ο λον η η η η η η

τ^{Κε} σχυ ν ν νας **π**
π και δι α της Α να στα σε

τ^{Δι} ω ω ω ως σου **υ**
υ το κε ε εν τρο ον **Δ**^{Πα} της α μαρ τι

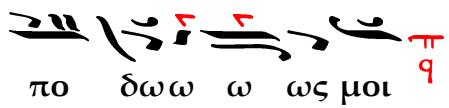
ι ας η ημ βλυ ν ν νας **π**
π και ε ε σω ω ω

τ^{Κε} σα ας η η μας **υ**
υ εκ των πν λω ω ων του θα

τ^{Πα} να α α α του **υ**
υ δο ξα ζο μεν σε μο νο γε ε νε

ε ε ες **Δ**
Δ

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
Δ^{Πα} **χ**^π ε ως ου αν τα α

πο δωω ω ως μοι

O Πα την Α να στα σιν δι δους τω γε νει των α αν
 θρω ω ω πων ως προ βα α τον Δι ε πι σφα γη η ην
 η η η η η χθη Κε ε φρι ι ξα αν του ου τον οι οι
 α α αρ χον τε ες τον Α α α α δου Πα και ε πηρ
 θη η σαν πν υ λαι ο δν ν νη η η η η οαι ει σε
 λη λν θε γαρ ο Βα σι λευς της δο ο ο ξη ης χρι ι
 ι στος Ου λε ε γων τοις εν δε σμοι οις ε ξε
 ε ε ε ελ θε ε ε ε τε Πα και τοις εν τω σκο τει
 α να κα λν υ πτε ε σθε Δι

Στίχ. γ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
 ει σα

κουσον τη ης φω νη η ης μου

M Κε ε γα θα α α αν μα Πα ο των α ο ορα τω αν
 Κτι ι ι στης δι α φι λαν θρω πι αν σα ρκι πα α
 θων α νε ε στη ο ο α θα α α α να α α

α τος ^{Δι}_u δευ τε πα τρι αι αι αι των ε ε θνω αν του ου
 τον προ σκυ νη η η η σω ω ω ω μεν ^{Πα}_q τη γαρ αν
 του ευσ πλα αγ χνι ι ι α ^{Κε}_u εκ πλα α α νης ρυ
 σθε ε ε εν τες ^{Πα}_u εν τρι σιν υ πο στα σε σιν ε ε ε
 να α Θε ε ον ^{Δι}_u ν μνειν με ε μα θη η κα α μεν ^{Δι}_u

Στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς δ'.

Ἄχος Δι θ

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὕτά σου προσέχοντα ^{Δι}_u εις την φω ^Χ
 νη η ην της δε ε ε η η η σε ω ως μου

Δι ευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ν ρι ι ι

Δι ω το πα ρον μυ στη ρι ον εκ δι η γγ 8 8 με

Δι νοι το με σο τοιχον τς φραγ μς 8 8 8 δι α λε ε

Δι ε λυ ν υ υ ται η φλο γι νη ρομ φαι αι α τα

Δι νω ω τα δι ι δω ω ω σι και τα χε ρς βιμ

Δι πα ρα χω ρει τς ξυ λς 8 τη ης ζω ω η ης κα γω τς Πα

Δι ρα δει σς της τρον φης με τα λα α αμ βα α α νω ου

προ ε ξε βλη θην δι α της πα α ρα κο ο ης η γαρ
 α πα ραλλακτος ει κω ω ω ων τ8 8 Πα α α
 τρος ο χα ρα κτηρ της α ι δι ο τητοσαν τ8 μορ
 φην δ8 8 λ8 8 8 λαμβα α νει εξ α πει ρο γα
 μ8 μη τρος προ ε ελ θων ου τρο πην υ πο ο μει
 ει ει νας ο γαρ ην δι ε μει νε Θε ος ων α α λη
 θι ι νο ος και ο ουκ ην προ σε λα βεν αν θρω πος
 γε νο με ε νος δι α α φι ι ι λα α ανθρω πι ι
 αν αν τω βο η η η σω ω ω ω μεν
 ο τεχ θεις εκ Παρ θε ν8 Θε ος ε λε ε η
 σο ο ον η η η η μας
Στίχ. ε. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται
 στιν
T ου Κν ρι 8 Ι η σ8 γεννη η θε ε εν τος
 εκ της α γι ι α α ας Παρ θε ε ν8 πε φω ω

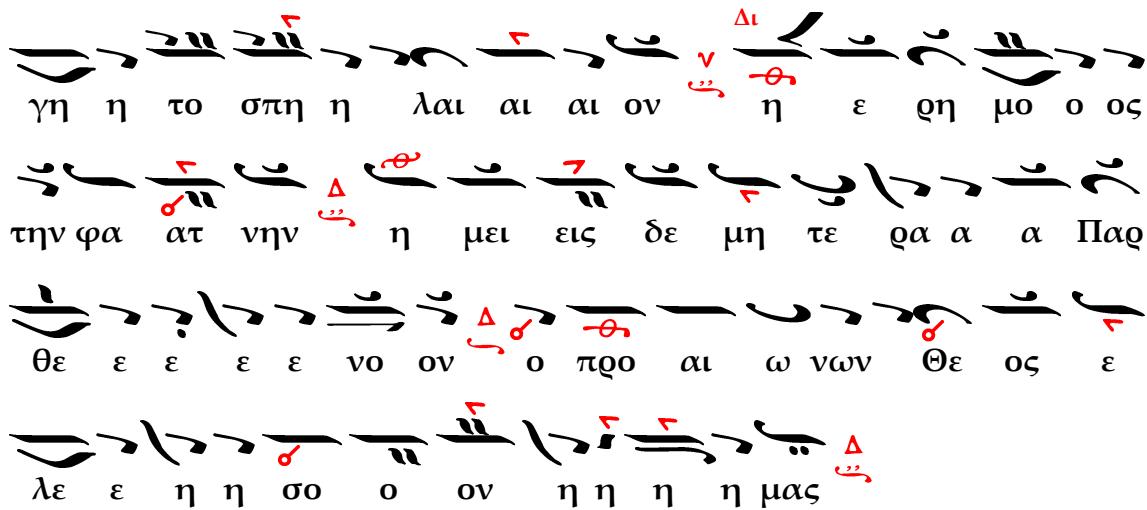
τι ι σται τα συ ν υμ πα α α αν τα **β** ποι με νων γαρ
 α γρα αν λ8 8 ν των και μα γων προ ο ο σκυ ν8 8ν
 των **Δ** Αγ γε λων α νυμ ν8ν των Η ρω ω δη ης ε τα
 ρα α α ατ τε ε ε ε το **β** ο τι Θε ος εν σαρ
 κι ι ι ε φα α νη **Δ** Σω ω τηρ τω ων ψυ ν
 χω ω ων η η η η μων **Δ**
Στίχ. **ς'** Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε.
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου **Δ** **χ** **ηλ** πισεν η ψυ

χη μου ε πι τον **Ku** ν ν οι ον **Δ**

H βα σι λει α σ8 χρι στε ο Θε ε ος βα σι
 λει α παντωντων αι αι ω ω ω νων **Δ** και η δε σπο
 τει α α σ8 εν πα σι γε νε α και αι γε ε νε ε ε
 α **β** ο σαρ κω θεις εκ Πνευ μα το ο ος Α γι ι
 8 και εκ της α ει παρ θε ν8 Μα οι ι α ας ε ε
 ε να α ανθρωω πη η η σας **β** φως η μιν ε λαμ
 ψε χρι στε ο Θε ος τη ση η πα α α ρ8 σι ι

α φως εκ φω τος τ& Πα τρος το α παν γα α σμα
 πα σαν κτι ι ι ι σιν ε φαι αι αι δρυν ν ν νε πα
 σα πνο η αι νει σε τον χα ρα κτη ρα της δο ξη ης τ&
 Πα α τρος ο αν και προ αν και εκ λαμψας εκ Παρ
 θε ε ε ν& 8 Θε ε ε ος ε λε ε η η
 σο ο ον η η η η μας
Στίχ. Ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας
 ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ν ν
 ρι ον

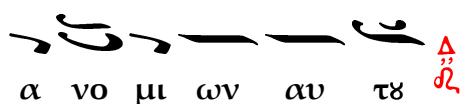
Tι σοι προ σε νε γκω μεν χρι στε ο τι ω φθησε πι
 γης ως α αν θρω πο ος δι η η μας ε κα στον γαρ
 των ν πο σ& γε νο με νων κτι ι σμα α α των την
 εν χα ρι στι αν σοι οι οι προ ο σα α α γει οι
 Αγ γε λοι οι οι τον ν ν μνον οι 8 ρα νοι
 τον α α α στε ε ε ρα οι μα γοιτα α δω ω ω
 ρα οι ποι με ε νε ε ες το ο θα α αν μα η

 γη η το σπη η λαι αι αι ον Δι η ε θη μο ο ος
 την φα ατ νην Δι η μει εις δε μη τε ρα α α Παρ
 θε ε ε ε ε νο ον Δι ο προ αι ω νων Θε ος ε
 λε ε η η σο ο ον η η η η μας Δι

Καὶ τῶν θεοπατόρων προσόμοια γ'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Ἡχος ḥ Πα ρ

Στίχ. η'. Ὄτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ Δι
δλ εκ πα σων των

 α νο μι ων αν τ⁸ δλ

Tον Θε ο πα το ρα πα αν τες α νευ φη μη
 σω μεν q Δαν ιδ τον Βα σι λε α δλ εκ γαρ τ⁸ τ⁸
 προ ηλ θε q ραβδος η Παρ θε νος και εξ αν της δλ α
 να τε ταλκεν α αν θος χρι στος q και τον Α δαμσυν
 τη Ευ α εκ της φθο ρας δλ α νε πλασα το ως ε
 ευ σπλαγ χνος q

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, Δι
δλ

 παν τες οι λα οι δλ

Tων Προ φη των τας προορ οη η σεις ει δεν εν γη η
 ρα σα φως ^q ο I ω σηφ ο Μνη στωρ ^Δ εμ φα νως
 πλη ρο με νας ^q μνη στει ας λα χων ξε ε νης χρη μα τι
 σμας ^Δ των A γγε ε λων δε ξα με νος ^q δο ξα Θε ω εκ
 βο ων των ο τι εν γη ^Δ την ει οη νην ε δω οη η
 σα α το ^π ^q

Στίχ. Ι. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
 τοῦ Κυρίου ^Δ με νειεις τον αι ω ω να ^Δ
^Δ

Tον A δελ φο θε ον πα αν τες α νευ φη μη
 σω μεν ^q ως I ε ραρ χην ον τα ^Δ μαρ τυ οι ω
 δε πα λιν ^q εμ πρεψαν τα γεν ναι ως ου ταις εν χαις ^Δ
 I η σ8 8ς ο Θε ος η μων ^q ο εν Σπη λαι ω και
 φατ νη σπαρ γα νω θεις ^Δ σω σον παν τας τ8ς ν μν8 8ν
 τα ας σε ^π ^q

Δόξα.

Ἔχος Πα

Πα
^Δ ο ο ο ξα Πα α τρι i i i και γι υι ω και

A γι ω Πνευ μα α α τι

M ^{Πα} νη μην ε ε πι ι ι τε ε λον ον μεν Δα α

βι ιδ και I ι α κωω ω ω βουν εν σε βους

βα σι λε ε ω ω ως προο φη η η του και α

πο στο ο λον ου πρω ω του ε ε πι σκοο ο ο πουν

Kε αν τω ων γαρ τοι οις δι ι δα α γμα α α σι

Πα πλα α νης α α πα α αλ λα α γε ε εν τες

χρι στον δο ξο ο λο ο γου μεν τον εκ Παρ θε νου

α α να τει ει ει ει λα α α αν τα το ον

και σαρ κω θε ε εν τα α ^{Δι} σω σαι τα ας ψυ χα α ας

η η η η μων

Και νῦν. **Κασίας.**

Ἔχος Δι Θ

K αι νυ ν υν και α α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ων αν α μην

A Δι
 ν γου ου στου μο ο να αρ χη η σα α αν τος
 ε ε ε πι τη ης γη η ης Δη πο λυ αρ χι
 α των αν θρω ω ω ω πων ε ε πα α αν σα α α α
 το Β και σου ε ναν θρω πη η σα α αν τος ε ε εκ
 της α α γνη η ης Δη πο λυ θε ι α των ει
 δω ω ω ω λων κα α τη η ηρ γηη η η ται Β ν
 πο μι αν βα σι λει αν ε εγ κο ο σμι ι ι
 ον Δαι αι αι πο ο ο ο λεις γε ε γε ε ε νηη η ην
 ται Β και εις μι αν δε σπο τει αν Θε ε ο ο
 τη η η τος Δη τα ε ε ε ε θνη ε ε πι ι ι
 στε ε ε ευ σαν Β α πε γρα φη σα α αν οι λα α
 οι Δη τω δογ μα τι ι ι του Και αι σα α α α ρος
 Δι Θε πε γρα φη με ε εν οι πι ι στοι ο νο ο μα α τι
 Θε ε ο ο ο τη η η τος Β σου του ε ναν θρω
 πη σαν το ος Θε ου ου ου η η η η μων Δη με γα
 σου το ε λε ε ος δο ο ο ξα α α α στοι οι

* * *

Εἰσοδος. Ό προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ιδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, * καὶ ἀγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Γίε Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ὕχος Δι Θ

Φως ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τά
8 8 Πα α α τρος ον ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σθ 8 8 χρι ι
στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η ην
η η λι ι ι ου δυ ν ν ν σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
ν ν μνθ 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα γι νι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε εν μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

και αι δοι οι οις ν ν μνει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι αις γι νι ε ε Θε ε γ
 8 8 ζω ω η ην ο ο δι δ8ς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Ἄχος Δι Θ

Ο Κυ ν οι ος ε βα σι ι λευ σεν Δ εν
 πρε πει αν ε νε δν ν σα το γ

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο Δ

Ο Κυ ν οι ος ε βα σι ι λευ σεν Δ εν
 πρε πει αν ε νε δν ν σα το γ

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Δ

Ο Κυ οι ος ε βα σι ι λευ σεν Ζ εν πρε πει
 αν ε νε δν ν σα το ο ο Δ

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἵερεὺς) τὴν ἐκτενὴν δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἔκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱεροιμονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο Ἱερεύς: Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμην.

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ

δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ

Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Της παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔσαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

·Ο ιερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

·Ο χορός· Ἀμήν.

‘Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

·Ο χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

·Ο χορός· Σοί, Κύριε.

·Ο ιερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Είη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίου καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

·Ο χορός· Ἄμην.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἄγαρος Κεφαλή

Σ ε τον σαρ κω θεν τα Σω τη η ρα Χρι στον και
των ου ρα νων μη χω ρι σθε εν τα εν φω ναις ασ μα των
με γα λυ νο μεν **υ** **q** ο τι σταυ ρον και θα να τον κα τε
δε ε ξω δι α το γε νος η μων ως φι λα α αν θρω

πος Κυ ρι ος σκυ λευ σας Α δου πν υ λας τρι η με ρος α
 νε ε στης σω ζωντας ψυ χας η η μων

Ἐτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἄμήν,

τὸ δὲ Ἄμήν ἐστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν

και πε ρι ε ζω σα το

Nυ γει ει σης σου της πλευ ρας ζω ο δο
 τα κρουνους α φε σε ως πα σιν ε ξε βλυ σας ζω ης
 και σωτη ρι ι ας σαρ κι δε θα να τον κα τε δε ξω
 α θα να σι αν η μιν δω ρου μενος οι κη σας τα φω
 δε η μας η λευ θε ρω σας συν α να στη σας σε αυ
 τω εν δο ξως ως Θε ος δι α τον το βο ω ω μεν
 φι λανθρωπε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην,

η τις ου ου σα

λευ θη σε ται

Ε ε νη σου η σταυ ρω σις και η εν Α δη κα θο
 δος φι λαν θρω πε υ πα αρ χει σκυ λευ σας γαρ αυ τον
 και τους πα λαι δε σμι ι ους συ να να στη σας σε αυ τω
 εν δο ξως ως Θε ος **υ** **ϙ** τον Πα ρα δει σον α νοι ξας
 α πο λα βειν τον ου του η ξι ω σας δι ο και η μι
 ιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι η η με ρον ε
 γερ σιν **υ** **ϙ** δω ω ρη σαι ι λα σμον α μα ρτι ων Πα ρα
 δει ει ει σου οι κη το ρας **υ** **ϙ** κα τα ξι ων ως μο νος
υ **ϙ**
 εν σπλαγχνος **υ** **ϙ**

Στίχ. γ. Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, **υ** **ϙ** εις μα κρο ο

τη τα η με ρων **υ** **ϙ**

Ο δι η μας σαρ κι πα θος δε ξα με νος
 και τρι η με ρος εκ νε κρων α να στας της σαρ κος η
 μων τα πα α α θη θε ρα πεν σον **υ** **ϙ** και α να στη σον
υ **ϙ**
 εκ πταισμα των χα λε πων φι λαν θρω πε και σω σον η μας

Δόξα.

Ὕχος Ἀπαθε

Δ Πα
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι νι ω Δ και
Α γι ω Πνευ μα α α τι π
I Πα
ε ρε ω ων μνη μη Δ και βα σι λε ε ε ω ων
κρα α α τος τε Δ και εν φρο συ ν νη η γε
γο ο ο ο νεν ο ο το ο κο ο ο οσ σου Δ και εν αν
τω καν χω ω με ε ε νοι λε ε γο ο ο ο μεν π
τερη μων ο εν τοιοις ου ρα α νοις Δ α γι α σθη
η η τω το ο νο μα α σου ου φι λα α αν θρωω ω ω
πε π

Καὶ νῦν Ἀνατολίου.

Ὕχος Λ Πα φ

K ^{B8} αι νυ ν ν νν και α α ει Λ και εις τη η ης
αι ω ω ω νας Λ των αι ω ω νων α α α
μην Λ
Σ Πα πη λαι ω πα ρω ω κη σα ας χρι στε ε ε

ο ο Θε ε ε ος **π** φα τνη υ πε δε ξα α το **χ** ποι
Πα
 με νες δε και μα α γοι προ σε κυ υ υ νη η
πα
 η σαν **π** το ο τε δη η των προ φη η των **Δ** ε πλη^Δ
πα
 ρου ου το ο ο το κη η η η ρυ υ υγ μα **π**
πα
 και αγ γε λων αι δυ υ να α μεις ε θαυ μα ζον βο
πα
 ω ω σαι και λε ε ε γου ου ου ου σαι **π** δο ξα
πα
 τη συγ κα τα βα σει ει σου **β** μο ο ο νε φι λα αν
πα
 θρω ω πε ε ε ε ε **χ**

**Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
 Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)**

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὄρημά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῇ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον **(τρίς)**.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῇ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς

όφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Οἱ ερεύς· Ὄτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ὕχος Κέ θάματον

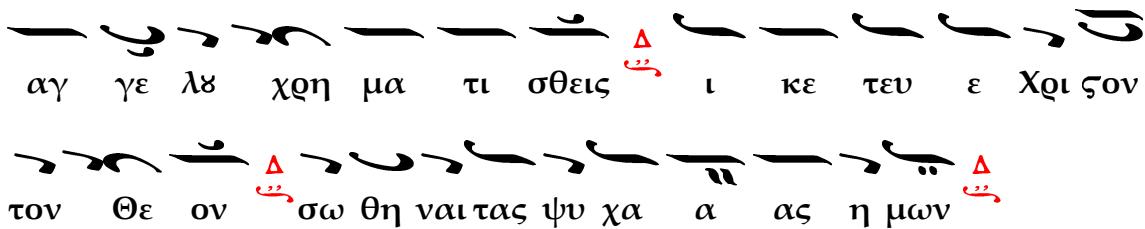
T^{Kε} ον συ να ναρ χον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σωμεν πι στοι και προ σκυ νη σωμεν ο τι
ην δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Δόξα.

Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Ἀπολυτίκιον.

Ὕχος Δι θ

E^υ αγ γε λι ι ζε I ω σηφ τω Δα βιδ τα θαν
μα τα τω Θε ο πα α το ρι Παρ θε νον ει δες κυ
ο φο ρη η σα σαν με τα μα γων προ σε κυ υ
νη σας με τα ποι με νων ε δο ξο λο γη σας δι

 αγ γε λ8 χρη μα τι σθεις Δ ι κε τευ ε χρι ζον
 τον Θε ον Δ σω θη ναι τας ψυ χα α ας η μων Δ

Kαὶ νῦν.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἥχος Λ Δι Θ,

H γεν νη σις σχρι στε ο Θε ος η μων ε
 α νε τει λε τω κο σμωτο φως το της γνω σε ως ε
 εν αν τη γαρ οι τοις α σροις λα τρευ ον τες Δ ν
 πο α στερος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον ε
 η λι ον της δι και ο συ ν νης Δ και σε γι
 νω σκειν εξ ν ν ψως α να το λην Δ κυ ρι ε
 δο ξα σοι οι οι Δ

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ο προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος: Σοφία.

Ο ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ο Ἱερεύς:

Ο ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (**ἢ μονῇ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο Ἱερεύς: Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ο Ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο λαός: Ἀμήν.

* * * *